

Meşhud suçların muhakeme usulü kanunu

(Resmî Gazete ile neşir ve ilânı : 13 / VI / 1936 - Sayı : 3329)

No.
3005

Kabul tarihi
8 - VI - 1936

BİRİNCİ MADDE — Adliye teşkilâtı olan yerlerdeki belediye sınırları içinde ve panayırarda işlenen ve faili o sıradaveya pek az sonra yakalanan :

A - Ağır ceza mahkemelerinin vazifeleri dışındaki meşhud cürümler,

B - Türk ceza kanununun 529, 534, 539, 545, 548, 551, 565, 567, 568, 571, 572, 573, 574, 575 ve 576 ncı maddelerile 534, 540 ve 547 nci maddelerinin ikinci fıkralarında yazılı meşhud olarak işlenen kabahatler hakkında takib ve duruşma, bu kanun hükümlerine tâbidir.

İKİNCİ MADDE — Şikâyet üzerine veya şahsî dava yolile takib olunan suçlar da, suçtan zarar görenlerin zabıta memurlarına ağızdan şikâyetleri, şikâyet ve şahsî dava açmak hakkındaki umumî usullere göre yapılacak muamele hükmünde sayılır.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Siyasî suçlarla hususî muhakeme usullerine ve takibi izin veya karar istihsaline bağlı olan suçlar hakkında bu kanun tatbik edilmez.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Meşhud bir suç işlendiği zaman, zabıta, yakalanan şahsı tanzim edeceği bir zabıt varakası ve elde edilecek maddî sübut delilleriyle birlikte vakit geçirmeksizin aynı günde Cümhuriyet müddeiumumiliğine teslim eder.

Zabıt varakası, yakalanan şahsın kim olduğunu, sübut delili olacak maddelerin ve izlerin nelerden ibaret bulunduğunu ve şahidlerin hüviyetini ihtiva eder.

Şikâyet veya şahsî dava yolile takib edilen suçlarda şikâyet edildiğinin zabıt varakasına yazılması ve şikâyet edenin bu varakayı imzalaması lâzımdır.

Cümhuriyet müddeiumumisi yakalanan şahsı sorguya çektikten sonra amme davasını açmağa lüzum görür ve umumî hükümlere göre takibat yapılmasını zarurî kılacak sebebler mevcut bulunmazsa duruşma yapılmak üzere maznunu iddianame ile o gün vazifeli mahkemeye gönderir.

BEŞİNCİ MADDE — Cümhuriyet müddeiumumisi, suçun bu kanunun şümulüne girib girmediğini veya amme davasını açmak icab etmediğini tayin için işin incelenmesine lüzum görürse bu bakımlardan tahkikat yapılmak üzere maznunun mahkemeye sevkini yakalandığının ertesi gününe bırakabilir.

ALTINCI MADDE — Cümhuriyet müddeiumumisi, maznun hakkında tevkiif müzekkeresi verebilir.

YEDİNCİ MADDE — Zabıta, zabıt varakasında tesbit ettiği şahidlerle Cümhuriyet müddeiumumisi ve sorgu sırasında maznun tarafından gösterilen şahid ve ehli hibre ile mahkemeye lüzum görülecek diğer şahidleri ve ehli hibreyi ve suçtan zarar gören şahsı Cümhuriyet müddeiumumisinin yazılı veya şifahî emrile mahkemede hazır buldurmaya macburdur.

Bu emir, çağırılanlar hakkında zabıtaya ihzar müzekkeresinde olduğu gibi zor kullanmak salâhiyetini de verir.

SEKİZİNCİ MADDE — Maznun yakalandığı günde mahkemeye sevkedileceği sırada çalışma zamanı bitmiş veya her hangi bir tatil gününe tesadüf etmiş ise Cümhuriyet müddeiumumisi mahkemeyi hemen çalışmağa davet edebileceği gibi maznunun mahkemeye sevkini ertesi güne de bırakabilir.

Şu kadar ki Cümhuriyet müddeiumumisi tarafından dördüncü maddede yazılı sebebdan dolayı maznunun mahkemeye sevkini ertesi güne bırakılmış ise yukarıki fıkrada yazılı sebeble de olsa maznunun mahkemeye sevkini ikinci bir taahhura uğratılamaz.

DOKUZUNCU MADDE — Vazifeli mahkeme, Cümhuriyet müddeiumumisi tarafından sevk edilir edilmez başka işlere tercih ederek maznunun duruşmasına başlar. Duruşmanın mahkemece bir celsede bitirilmesi lâzımdır. Şu kadar ki; kanunî zaruretler dolayısıyla işin bir celsede karara bağlanması mümkün olmazsa duruşma bu imkânsızlığı doğuran noksanların en çabuk vasıtalarla ikmal için lâzımgelen müddet göz önünde tutularak ona göre başka bir güne tehir edilebilir.

ONUNCU MADDE — Maznun ve Cümhuriyet müddeiumumisi suçun bu kanunun şümulüne girmedığını mahkemede iddia edebilir. Mahkeme gerek resen ve gerek bu iddialar üzerine suçun bu kanunun şümulüne girmedığıne karar verirse duruşmağa umumî hükümler dairesinde devam eder.

Ancak bu suretle duruşmanın devamına kanunî sebepler dolayısıyla imkân olmayan hallerde evrakın Cümhuriyet müddeiumumiliğine geri verilmesine karar verir.

İddialarının reddine dair olan mahkeme kararını taraflar ancak esas hakkındaki kararla birlikte temyiz edebilirler.

ON BİRİNCİ MADDE — Duruşma bir celsede neticelenmeyib de başka güne bırakılacaksa Cümhuriyet müddeiumumisi tarafından hakkında tevkif müzekkeresi verilmiş olan maznunun kefaletle veya kefaletsiz tahliyesine mahkemece karar verilebilir.

ON İKİNCİ MADDE — Maznunun isteği üzerine mahkeme müdafaasını hazırlamak için en çok üç günlük mühlet verir.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Bir ay ve daha ziyade hürriyeti bağlayıcı bir ceza ile mahkûm edilen suçluyu mevkuf değilse mahkeme tevkife mecburdur. Ancak mahkeme kararında mahkûmun kefaletle tahliye edilmesine de karar verebilir.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Bu kanuna göre verilecek tevkif kararlarına itiraz edilemez.

ON BEŞİNCİ MADDE — Ceza işlerini gören asliye mahkemesi her hangi bir sebeble çalışmadığı hallerde meşhud suç hakkındaki duruşmayı oranın asliye hukuk işlerine bakan mahkeme görür.

Sulh mahkemelerinin göreceği meşhud suçların muhakemesi sulh hâkimi bulunmadığı zaman asliye mahkemesinde görülebileceği gibi asliye mahkemesinin çalışmadığı zamanlarda bu mahkemeye aid işler sulh hâkimi tarafından da görülebilir.

ON ALTINCI MADDE — Bu kanun hükümleri 1 birinci teşrin 1936 tarihinde yürümeğe başlar.

ON YEDİNCİ MADDE -- Bu kanunun hükümlerini İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

12 haziran 1936

<i>Cumhuriyet Reisiğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	9 - VI - 1936 ve 1/345								
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cümhur Reisiğinden gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	12 - VI - 1936 ve 4/521								
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cild ve sayfa numaraları</i>	:	<table><thead><tr><th>Cild</th><th>Sayfa</th></tr></thead><tbody><tr><td>7</td><td>22</td></tr><tr><td>11</td><td>192</td></tr><tr><td>12</td><td>14,91:95</td></tr></tbody></table>	Cild	Sayfa	7	22	11	192	12	14,91:95
Cild	Sayfa									
7	22									
11	192									
12	14,91:95									